

цитѣ. Говорѣлъ винаги така разпалено, въодушевено и сладкодумно, че ученицитѣ зѣпали въ устата му и се захласвали отъ науката, що имъ преподавалъ. Ала българскитѣ чорбаджии и гъркомани отново наклеветили Димитра предъ владиката.

Срещата на Димитра съ руски професори

Презъ 1845 г. рускиятъ професоръ Викторъ Григоровичъ пжтувалъ изъ Македония да дири старо-български книги. Той стигналъ въ Охридъ и се срещналъ съ учителя Димитъръ Миладиновъ. Като видѣлъ, че учителътъ е много просвѣтенъ и развитъ, професорътъ го запиталъ, какъвъ народъ живѣе въ Македония. Учителътъ отговорилъ: ето азъ ще ви разведа между на- народа, и вие сами ще чуετε, на какъвъ езикъ той приказва: грѣцки или български. Димитъръ завелъ учения русинъ по домове, по пазара и на сватби. Професорътъ се убедилъ, че народътъ приказва български.

Подиръ това Димитъръ завелъ професора и въ Струга, да види, какъвъ е и тамъ народътъ. Той го поканилъ въ скромния домъ на родителитѣ си. Майка му ги посрещнала радостно и започнала да приказва българо-македонски така сладко, че учениятъ професоръ се слисалъ. Той мислѣлъ, че жената е проста, а то излѣзло, че тя е умна и спретната. Димитъръ казалъ, че майка му знае да пѣе много народни пѣсни. Професорътъ пожелалъ баба Миладиновица да изпѣе нѣколко пѣсни. Че като запѣла онази сладкопойна пѣвица: че пѣсни юнашки, че жалостни, че весели, че сватбарски, че момински... Григоровичъ останалъ смаянъ.

— Слушай — казалъ учениятъ на Димитра — всички пѣсни, които пѣе майка ви, да ги запишете. Тѣ сж много важни. Учителътъ завелъ професора и при друга жена-пѣвица, която знаела 150 пѣсни. Поржчалитѣхъ да запишатъ и много други пѣсни, що се пѣятъ отъ жени и мжже, да се записватъ...